

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/139/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619202859
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1619202859.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, Q. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, R. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, D. Q., nar. XX.XX.XXXX, všetky bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Záhorácka 2942/60A, 901 19 Malacky, deti rodičov: matka H.a Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, L. pri R., t.č. G., L. XXX/XX, XXX XX V.-A. a otec J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, L. pri R., prechodne bytom L. XX, okr. X. P., Česká republika, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia na navrátenie maloletých detí z cudziny, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 17.12.2019, č.k. 9P/243/2019-14, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Malacky uznesením zo dňa 17.12.2019, č.k. 9P/243/2019-14, z dôvodu nedostatku právomoci súdov Slovenskej republiky na konanie, zastavil konanie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia navrátením maloletých detí z cudziny - Českej republiky na územie Slovenskej republiky.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením článku 11 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (ďalej len „nariadenie Brusel II bis“), čl. 12 a čl. 8 Haagskeho dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí z 25. októbra 1980 (ďalej len „Haagsky dohovor“), § 161 ods. 1, 2, § 9 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že jednou z procesných podmienok konania je právomoc súdu, pričom nedostatok právomoci je neodstrániteľnou podmienkou konania, pre ktorú nie je možné vo veci konať a konanie sa musí bezodkladne zastaviť. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil podľa obsahu a dospel k záveru, že ide o návratové konanie z iného štátu Európskej únie na územie Slovenskej republiky z dôvodu tzv. rodičovského únosu, na ktoré je nevyhnutné aplikovať príslušné predpisy medzinárodného práva a práva EÚ. Pri skúmaní právomoci na rozhodovanie vo veci vychádzal z Haagskeho dohovoru a nariadenia Brusel II bis“ a konštatoval prednosť pravidiel nariadenia pred pravidlami Haagskeho dohovoru v rozsahu, v ktorom sa týkajú otázok upravených nariadením. Poukázal na článok 11 nariadenia Brusel II bis, ako aj čl. 12 Haagskeho dohovoru, z ktorých vyplýva, že právomoc na rozhodnutie o navrátení maloletého dieťaťa do štátu jeho obvyklého pobytu má súd toho štátu, kde sa dieťa nachádza, teda kde bolo dieťa neoprávnene premiestnené. V tomto prípade je na konanie o návrat maloletých detí daná právomoc súdov Českej republiky, keďže súdy Slovenskej republiky rozhodujú o návrate maloletého dieťaťa v prípade, ak bolo neoprávnene premiestnené z územia iného zmluvného štátu Haagskeho dohovoru, resp. členského štátu EÚ, na územie Slovenskej republiky a pri rozhodovaní

postupujú v súlade s ust. § 123 a nasl. zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku upravujúceho konanie o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní. Záverom poznamenával, že v zmysle čl. 8 Haagskeho dohovoru, každá osoba, ktorá tvrdí, že dieťa bolo neoprávnené premiestnené alebo zadržané, môže sa obrátiť so žiadosťou na ústredný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa, ktorým je v Slovenskej republike Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže v Bratislave. Konštatoval, že matka má možnosť podať žiadosť o pomoc pri nariadení návratu maloletých detí na Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže. Inicovať súdne konanie o navrátenie maloletých detí z cudziny na územie Slovenskej republiky však možno výlučne v štáte, kde boli maloleté deti neoprávnené premiestnené, teda v danom prípade, v Českej republike. Konanie zastavil z dôvodu, že súdy Slovenskej republiky nemajú právomoc vo veci rozhodovať, a ani po zastavení konania nemôžu vec patriacu do právomoci cudzozemskému orgánu postúpiť, keďže postúpenie je možné len inému orgánu Slovenskej republiky. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

3. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka maloletých detí. Žiadala, aby maloleté deti, ktoré boli neoprávnené premiestnené do cudzieho štátu, Českej republiky, boli vrátené do miesta ich obvyklého pobytu, na územie Slovenskej republiky. Zároveň žiadala, aby bolo začaté konanie o nariadenie návratu maloletých detí z cudziny na územie ich obvyklého pobytu. Zdôraznila, že deti jej boli odvezené do cudziny, nemá na ne žiadnu kontaktnú adresu a manžel ju neinformoval o zmene školských a predškolských zariadení maloletých a iných dôležitých veciach. Namietala, že súd prvej inštancie nezisťoval okolnosti, na ktoré poukázala. Dala do pozornosti, že vo veci neoprávneného premiestnenia maloletých detí do cudziny podala i trestné oznámenie.

4. Otec a kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd poukazuje na správne dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 CSP, s ktorými sa stotožňuje.

7. Pokiaľ matka v odvolaní žiada, aby súd rozhodol o navrátení maloletých detí do miesta ich obvyklého pobytu, odvolací súd poukazuje na bod 7 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktorý jej poskytuje výklad ako postupovať pri iniciovaní konania o navrátenie maloletých detí pri ich neoprávnenom premiestnení do miesta ich obvyklého pobytu. Matka má právo požiadať o pomoc Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže v Bratislave, ktoré je ústredným orgánom štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

8. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako správne potvrdil.

9. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).